

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Gud giver mig tryghed midt i kaos

"I fred kan jeg lægge mig og sove, for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed"
Salmernes Bog 4,9

Jeg kan personligt ikke andet end finde ro, når jeg læser dette vers. Trods alt det, der foregår omkring mig, og som kan synes at ryste min hverdag, ved jeg, at jeg har en far, der altid vil sørge for, at jeg er hos ham i tryghed. Er det ikke vildt?! Det er helt klart noget, jeg skal huske mig selv på flere gange om dagen, når hverdagens ting går ind og fylder.

Jeg brugte især dette vers, da jeg boede

i Cambodja. Grundet corona var hverdagen meget uforudsigelig, og det skabte en kaotisk dag. Jeg brugte dette vers – ikke for at skubbe det, der skete helt væk, men for at minde mig selv om, at fordi jeg tror på Gud, kan jeg lægge det over til ham og hvile i det.

Fordi jeg er hos ham, kan jeg hvile trygt, fordi han er den største af alle.

Rakel Kjeldsen

Drøftede fremtidens mission

Kan internationale missionærer placeret i Danmark supplere de udstationerede i fremtiden, lød spørgsmålet på LM's Landsgeneralforsamling

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den 29.-30. oktober var LM's Landsgeneralforsamling samlet på LMH. Mission i Danmark og særligt international mission fyldte meget på dagsordenen. Pejlemærkerne for international mission i de kommende år blev drøftet, som man kan læse om andetsteds her i avisen.

Et andet emne var, hvordan mission kan foregå i fremtiden. Et element i dette er nye teknologiske muligheder, som gør det muligt at drive mission i udlandet fra Danmark – udsendt sammen med ikke udstationeret, som det blev formuleret af Caleb Petersen, der er LM's medarbejder i et sensitivt område.

Det kan især give mening i situationer, hvor der er

behov for særlige tekniske fagligheder, sparring med lokal ledelse eller medvanding med en lokal præst, mente han.

Sensitiv mission

Et andet element er større brug af lokalt samarbejde og lokalt ansatte, der kender kulturen bedre, end en udstationeret dansker kan komme til, mente Caleb Petersen og understregede, at det ikke skal erstatte udstationerede medarbejdere.

Spørgsmålet er særlig relevant, hvis LM vil drive mission i sensitive områder, hvor det er særligt følelsesmæssigt og åndeligt krævende at være udsendt, understregede både generalsekretæren og landsformanden.

Læs mere om LGF på side 3.

FOTO: NICKLAS LAUTRUP-MEINER

LM København inspireret til profetisk tale

Vær opmærksom på personer, der ofte har et særligt ord til fællesskabet, lød opfordringen

ARKIVFOTO

Fra Hedekredsen på Københavns Vestegn.

Omkring 20 ledere fra LM-Københavns forsamlinger mødtes tirsdag den 2. oktober til en inspirationsaften om profettjeneste i menigheden med fokus på, hvad profetisk tale er, og hvordan man lokalt kan give mere plads til det.

Taget eller givet

Førsteamanuensis i systematisk teologi Peter Olsen holdt et oplæg om emnet, hvor han understregede, at Bibelen ikke først og fremmest taler om fremtidssyner, når den taler om profeti: "Profeti og åbenbaring er en aktualiseret anvendelse

af Bibelen, idet Gud lader os se noget i sit ord."

På det praktiske plan opfordrede han til nytænkning af mødeformerne i LM, så der bliver bedre plads til vidnesbyrd og samtale ved fællesmøderne. Ledelsen må hjælpe de frie vidnesbyrd frem, mente han. Han understregede dog, at det ikke måtte tage pladsen fra forkyndelsen, som han kaldte læretale.

"Man kan forklare forskellen på læretale og profetisk tale sådan, at den første er 'taget', mens den anden er 'givet' ... Den profetiske tale kan man ikke tage frem af

sit eget forråd, for der er altid noget 'givet' ved profeti-en," sagde han og uddybede, at Gud minder den enkelte om noget, som skal gives videre til menigheden eller til en enkeltperson.

En sårbar tiltale

Også Lene Dalsgaard Thomsen fra Skarrild medvirkede ved mødet. Hun oplever, at hun har den profetiske nådegave, og understregede, at profetisk tale altid handler om evangeliet.

"Der er noget sårbart over det. Nogle gange er det til afsløring af synd, nogle gange til trøst. Men under de

rette forhold kan det blive til liv, tro og glæde," sagde hun og tilføjede, at under de forkerte forhold kan den profetiske tale blive manipulerende og hyklerisk.

Hun opfordrede til, at man lokalt sætter tid af i programmet til frie vidnesbyrd, og til, at man som ledelse er opmærksom på, om man har nogle i menigheden, der ofte har et særligt ord til fællesskabet eller til enkeltpersoner. Derudover pointerede hun, at det er vanskeligt at modtage profetiske budskaber, hvis ikke man er en del af et kristent fællesskab og en aktiv bibellæser. *n/m*

NICHOLAS BRAMSEN ►► Jeg synes, det er vildt spændende at dykke ned i de bibelske tekster, og de fag, vi har mødt på DBI, har været meget interessante

Gymnasieelever i teologi-praktik på DBI

Syv 3. g'ere fra hele landet tog imod et nyt tilbud om studiepraktik på Dansk Bibel-Institut

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Gymnasieelever fra hele landet kunne den 27.-28. oktober prøve, hvordan det er at være studerende på Dansk Bibel-Institut (DBI) i København, hvor flere af Luthersk Missions missionærer er blevet uddannet.

Tilbuddet til 3. g'ere om et par dage i praktik på et studiested har været der i flere år. Det var imidlertid første gang, DBI var med som udbyder.

Her havde DBI's studiekoordinator Peter Greek Kofod sammensat et program, hvor man kunne "snuse til" de to bachelor-uddannelser:

teologi og mission og praktisk teologi.

Det var der syv gymnasieelever, der tog imod. En valgte dog ret hurtigt at afbryde praktikken, men de seks andre fulgte hele programmet, hvor de deltog i undervisningen sammen med DBI's studerende.

Vildt spændende

En af deltagerne var Elisabeth Nederby, der går i 3. g på Kolding Gymnasium.

Hun var meget begejstret for praktikken på DBI, særligt faget Diakoni og sjælesorg med Louise Høgild Pedersen, hvor de talte om, hvilke Guds billeder man har

Syv unge 3. g'ere undersøgte, om studierne på DBI's to bachelor-uddannelser var noget for dem.

med sig, og hvad de er forment af.

"Men jeg havde måske forventet, at undervisningen var noget mere objektiv," siger Elisabeth Nederby.

En anden af de unge stu-

diepraktikanter var Nicholas Bramsen fra Ingrid Jespersens Gymnasium på Østerbro.

Han havde valgt DBI, fordi han i erhvervspraktik i 9. klasse havde fulgt Køben-

havns biskop Erik Normann Svendsen i arbejdet som hjælpepræst i Garnisonskirken.

"Jeg synes, det er vildt spændende at dykke ned i de bibelske tekster, og de

fag, vi har mødt på DBI, har været meget interessante, for eksempel da vi gennemgik Markusevangeliet."

Vigtig del af hverdagen Silja Meldgaard kommer fra Allerød og går på Hovedstadens Kristne Gymnasium.

Hun er vokset op med andagt og fællesbøn som en naturlig del af hverdagen, og den tilgang til teologi-studiet, som hun mødte på DBI, betyder meget for hende.

"Jeg ved dog ikke, om jeg specifikt vil være præst, men troen er en vigtig del i mit liv, så jeg kunne godt forestille mig, at det også er noget, jeg vil arbejde med videre frem," siger hun.

FOTO: KARIN BORUP RAVNBORG

Nye annonceformater i Tro & Mission

Fra januar 2022 bliver Tro & Mission et magasin i stedet for en avis. Det betyder, at annoncerne bliver mindre, men den samlede plads til annoncer bliver ikke mindre.

Fremover vil der være seks faste annonce-størrelser at vælge imellem. De er enten 86 eller 190 millimeter brede. Højderne på annoncerne varierer fra 35-250 millimeter. Alle formater og priser kan ses på troogmission.dk.

Som led i omlægningen udgår de små privatannoncer, der betales efter antal ord.

Det forventes stadig at få annoncerne tilsendt færdigt opsatte. *kl*

To nye prædikanter i LM Vestjylland

Ved LM Vestjyllands afdelingsmøde i Skjern mandag den 1. november blev Simon Roager kaldet som prædikant. Helge Paulsens kaldelse som forkynder i LM Nordsjællands afdeling blev stadfæstet i afdelingen.

Simon Roager, er 41 år, gift med Inge-Marie og bor i Krusbjerg. Parret har fire børn fra fire-elleve. Han arbejder på Ølgod Kristne Friskole som lærer og pedel.

Helge Paulsen er 63 år og gift med Pia. Parret har fem voksne børn og fem børnebørn. Han er centerleder på Virksund Kursuscenter. *kl*

ESSENS ►

Hvor blev offerviljen af?

AF JOHNNY LINDGREEN
RESURSECHEF
JL@DLM.DK

Det hænder, at en prædikant i forbindelse med et advarende eksempel tilføjer: "Men det gælder selvfølgelig ikke jer." Det kunne for eksempel være en uheldig holdning eller tendens, som er svær at italesætte.

Det samme gælder også, når jeg stiller spørgsmålet: "Hvor blev offerviljen af?" Der er gode eksempler på mennesker i vores midte, som er fyldt op med opgaver, eller som giver ligesom en-

ken ved tempelblokken.

Når det er sagt, spørger jeg alligevel: Hvor blev offerviljen af? Jeg tænker ikke i første omgang på givertjeneste. Det handler om prioriteringerne i hverdagen. Hvad må fylde? Og får det, som jeg ønsker skal fylde, lov til at fylde?

Jeg observerer, at den individualiserede vestlige tankegang for alvor viser sine konsekvenser i disse år. Vi har længe fået at vide, at det er vigtigt, at vi lytter til os selv. At vores egne behov ikke må tilsidesættes. Livet handler om selvrealisering, om at passe på sig selv og om at leve sine egne drømme ud. Livet skal være behageligt og smertefrit. Det er ikke nye tanker, men jeg synes, det fylder som aldrig før.

Der er meget godt at sige

om ovenstående. Alligevel dukker spørgsmålet op i mit sind på ny: Hvor blev offerviljen af? Jeg oplever, at den øgede individualisering begynder at koste i forhold til vores fællesskaber. I hvert fald er hænderne færre mange steder.

Hvorfor er der så få, der byder ind på vigtige opgaver i børne- og lærerarbejdet? Arbejdsgræne, som vi har gode erfaringer med i forhold til udbredelsen af evangeliet. Hvorfor er det svært at komme i gang med mange aktiviteter efter coronanedlukningerne? Jeg er selv fortalende for, at vi har en gylden mulighed for at få de kristnes aktivitetsræs ned i et tåleligt gear. Men når det er sagt, spørger jeg alligevel en gang til. Hvor blev offerviljen af?

Under skriveprocessen af denne artikel har jeg boksset med, om ovenstående blev for negativt. For lidt opmun-

trende. For ... En ydmyg stemme fra fortiden dukkede op i form af et forsigtigt spørgsmål om, hvordan man kunne indbetale en ekstraordinær gave. For mig handlede det om meget mere end at oplyse et kontonummer. Det blev en påmindelse til mig selv om, at når jeg prioriterer Gud i mit liv, påvirker det hele mit liv. Så ofrer jeg gerne min tid, mine evner og mine midler. For der er noget, der er vigtigere end mine egne drømme og behov.

Så tak til jer, der går foran som gode forbilleder. Og tak til Gud, som har givet os det hele. Han har om nogen ofret sig for andres skyld.

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlim@dlim.dk
W www.dlim.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15 (onsdag dog 11.15-15)

Tryk OTM Avistryk Herning-Ikast
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave

Kolos316 for 4. kvartal 2021
Filipper213 for 3. kvartal 2021

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlim.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlim.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 16. november 2021.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlim.dk/stoet.

HANNA RASMUSSEN ►► At grønlanderne selv giver udtryk for, at de behøver hjælp, understreger behovet for en indsats i Grønland

Udfasning i Kiabakari blev drøftet på LM's Landsgeneralforsamling

Stor enighed om, at LM fremover skal satse stærkt på Grønland

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"Der er unåede grupper langs Tanzanias kyst, men hvem skal nå dem? Er det LM's opgave, eller er det kristne tanzanieres." Sådan spurgte international missionsleder Christian Lund Pedersen på dette års Landsgeneralforsamling (LGF), der blev introduceret for nogle af pejlemærkerne for LM's internationale missionsstrategi for de kommende år. Oplægget fra LM's missionskonsulenter frem mod strategien, der skal vedtages i 2022, er nemlig, om LM skal drosle ned på enkelte af sine aktiviteter i Tanzania.

Udfasning i Mara LM har drevet missionsar-

bejde i Tanzania siden 1911, og landet spiller derfor en særlig rolle for mange i LM. Måske derfor var der også flere i LGF, der var bekymrede for, om der blev lagt op til en fuldstændig udfasning af hele arbejdet i Tanzania. Flere talte om, at der var unåede, primært muslimske, grupper langs kysten syd for Dar es Salaam. Generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen og Christian Lund Pedersen afviste dog, at der er tale om, at LM er på vej ud af Tanzania. I stedet er der tale om at påbegynde en gradvis udfasning i Mara stift, hvor bibelskolen i Kiabakari er placeret. Udfasningen blev begrundet med, at den lutherske kirke og andre kristne i landet har resurser

Medlemmerne af LM's Landsstyrelse førte ivrigt samtaler om de emner, der var på dagsordenen.

FOTO: NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Valg på Landsgeneralforsamlingen

Henrik P. Jensen blev genvalgt som formand. Næstformand Karl Haahr ønskede at fortsætte i Landsstyrelsen, men truede af som næstformand for at give plads til en ny generation. Frimenighedspræst Peter Rask blev i stedet valgt som næstformand. Helge Paulsen trådte ud af Landsstyrelsen og Andreas Peters-Lehm fra Nordsjælland blev valgt som nyt medlem. Allan Kastbjerg fra København blev valgt som suppleant.

til at klare det nuværende arbejde og selv række ud til de unåede grupper. "Men vi snakker ikke om et nyt Ulanga, hvor vi skærer hårdt og pludseligt," understregede Søren Skovgaard Sørensen, der i øvrigt glædede sig over, at kirken trives i Ulanga. "Vi skal over de næste år være med til at fremme nogle sunde, bibelske lærere, som kender kulturen og bliver i mange år på bibelskolen," tilføjede han.

Christian Lund Pedersen understregede, at man løbende vil vurdere, om støtten skal fortsætte i en længere periode. Mere fokus på Grønland Også det nye samarbejde med KFS i Grønland blev drøftet og afslørede, at Grønland ligger mange stærkt på hjerte. Ikke mindst Hanna Rasmussen, der har været missionær for LM i Etiopien i 27 år. "Jeg har altid haft en nød

for Grønland. Der er meget fysisk, psykisk og åndelig nød i Grønland," sagde hun og foreslog, at man kunne sende psykologer og sjælesørgere. "At grønlanderne selv er begyndt at tale om deres problemer og giver udtryk for, at de behøver hjælp, understreger behovet," mente hun. LM støtter fra 2022 Sara og Filip Friis Børty, der har boet i Grønland siden 2019. Sara er KFS-sekretær, mens Filip arbejder som ingeniør

i et luftfartsselskab og derudover hjælper til i KFS. Det er netop den slags udsendte, LM's missionskonsulentteam anbefaler at sende til Grønland: såkaldte teltmager, der har et almindeligt job, men lever som tydelige kristne i lokalsamfundet. LGF bakkede uden indsigelser op om samarbejdet med KFS, men flere efterspurgte også, at Grønland får en selvstændig rolle i LM's missionsstrategi.

Nyt medlem af LM's Landsstyrelse er børnenes mand

Tidligere medlem af LM Kids' arbejdsudvalg blev valgt til Landsstyrelsen

AF KARIN BORUP RAVNBORG

På LM's årlige Landsgeneralforsamling den 29.-30. oktober skulle de fremmødte vælge et nyt medlem til Landsstyrelsen. Han skulle afløse Helge Paulsen, som er blevet leder på Virksund Kursuscenter. Valget faldt på den 46-årige nordsjællænder, Andreas Peters-Lehm, som til daglig er lærer på den kristne friskole Johannesskolen i

Hillerød. Det nye Landsstyremedlem ser frem til de mange forskelligartede bestyrelsesopgaver, selv om han med et skævt smil tilføjer: "Man skal da lige vænne sig til, at man nu er blevet gammel nok til at blive spurgt om sådan noget." Han har i mange år arbejdet med LM's børne- og juniorarbejde og er netop trådt ud af i arbejdsudvalget for LM Kids, der lægger de overordnede rammer for

LM's landsdækkende arbejde blandt børn. Særligt optaget af børnene og de unge Derfor er det naturligt nok børnene og de unge, der vil være hans store fokus, når han fremover skal være med til Landsstyrelsens møder: "Jeg forestiller mig, at jeg kan bidrage med et fortsat syn på, hvor vigtigt LM's børne- og ungdomsarbejde er." Andreas Peters-Lehm har sammen med det øvrige

FOTO: JOHANNESKOLEN

arbejdsudvalg i LM Kids arbejdet med udgivelsen af den nye børne-sangbog Vi

synger bibelvers, som blev lanceret på LM's landslederkursus i september. "Det er jo ofte sådan, at man falder tilbage på det, man har lært i barndommen, når man står i situationer, hvor man oplever uro," siger han om sangbogen, der også er lavet for at binde LM sammen på tværs af generationer. Stort hjerte for international mission Som ny i Landsstyrelsen

glæder han sig til at få en større fornemmelse af, hvordan Luthersk Missionsarbejde foregår i resten af landet. Han glæder sig også til at arbejde mere med international mission, som han har et særligt hjerte for, da han selv har været udsendt for LM. Han og hans kone, Charlottte, blev i 2006 sendt ud som missionærer til Camboja, hvor de boede og arbejdede i fire år.

Jakobs Blomsterforum

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Køb Dead Sea-produkter i Danmark

Se produkterne på www.hbdeadsea.dk

Mineraler og vitaminer fra dødehavet er godt for psoriasis, eksem og skønhed. Forkæl dig selv, el. brug produkterne som gaver til både hende og ham.

NY ANDAGTSBOG FOR FAMILIER MED STØRRE BØRN

SPAR 25%
Læs mere på lohse.dk

BIRGITTE KJÆR
Grav dybt

298 andagter for børn og voksne om næsten alt mellem himmel og jord
Lohse/LogosMedia | 384 sider | 349,95 kr.

»Det er med største glæde, at jeg anbefaler denne andagtsbog til familier, som gerne vil have hjælp til en struktureret og kontinuerlig formidling af den kristne tro i deres hjem.«

KRISTIAN ANDERSEN, FAMILIEKONSULENT

 Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

24/12 ER UDE NU

Giv det til din kollega.
Giv det til din ven.
Giv det til din familie.
Giv det til din nabo.
Læs det selv.

Normalpris: 49,95 kr.
50% rabat ved køb af min. 25 stk.

Bestilles på lohse.dk/24-12-2021

ANDERS LANDKILDEHUS ►► De vigtigste kvalifikationer for en mentor er villighed og en vis åbenhed og nysgerrighed

Hjælp til unge prædikanter

LM i København ønsker at støtte unge forkyndere i tjenesten med ny ordning, hvor erfarne prædikanter er mentorer for dem

AF KAJA LAUTERBACH

Formålet er at hjælpe unge prædikanter til at finde og bevare gejsten i tjenesten for Guds ord og i deres eget trosliv.

Det siger Anders Landkildehus om den nye mentorordning, som LM Københavns Afdeling har sat i søen for unge prædikanter.

Ved siden af teologistudierne på Dansk Bibel-Institut arbejder han i Norea for hjemmesiden Tilliv.dk og er ansat af Københavns Afdeling til at etablere en mentorordning for nye og kommende prædikanter i afdelingen.

Selvstyrende grupper
Anders Landkildehus fortæller, at han tog udgangspunkt i en rapport om en mentorordning, som han selv var med til at udarbejde tidligt i 2021.

"Ud over det har jeg sparet med blandt andet nuværende prædikanter om behov og ønsker," siger han.

Han begyndte med at spørge i gruppen af kaldede prædikanter i Københavns Afdeling, hvem der kunne have lyst til at stille sig til rådighed som mentorer for unge prædikanter, og derefter matchede han dem med dem, der gerne ville have en mentor.

"Når jeg har sat folk sammen, er det op til dem selv at aftale rammer og indhold for mentorrelationen," siger Anders Landkildehus og nævner, at det indbefatter, hvor tit, hvor længe og hvor de vil mødes.

"Det er nemlig individuelt, hvad folk forventer og har brug for, og derfor er det bedst, at de styrer det selv frem for at følge en rigid ordning."

Han slår fast, at det afgørende er at facilitere rammer for en snak om prædikanttjenesten. Både for spørgsmål om manuskript og afholdelsen af prædikenen og for feedback fra den erfarne prædikant.

Rum for feedback

"Da der ikke vandtætte skotter fra prædikantjtjene-

Både de unge forkyndere og de erfarne mentorer fortæller, at de får meget ud af ordningen.

sten til resten af livet, og de to områder gensidigt påvirker hinanden, kan mentorrelationen bruges til at tale om, hvad ellers rører sig – også af trosmæssig eller sjælesørgersk art," siger afdelingskonsulenten.

Anders Landkildehus har selv erfaret, at det kan være godt med et rum, hvor man kan tale om den feedback, man som prædikant kan få fra dem, man taler til.

"Selv om man kun får få negative/konstruktive kommentarer, brænder de sig ofte mere fast end de positive – og det kan være svært at gå alene med."

Villighed og åbenhed

Han understreger, at det hverken kræver særlig uddannelse eller erfaring at blive mentor for en ung prædikant.

"De vigtigste kvalifikationer er villighed og en vis åbenhed og nysgerrighed – og så et ønske om, at der oprejses en ny generation af prædikanter" siger han.

"Det afgørende er, at man selv har gået et kortere eller længere stykke ad den vej, unge prædikanter er på vej ind på. Den erfaring, der er mest brug for, er måske egentlig fejlbarelighed."

For nogle potentielle mentorer har det været vigtigt med en klar forventningsafstemning, så det var tydeligt, hvad afdelingsstyrelsen ønsker af dem.

"Derfor har vi lavet et papir om, hvad vi forventer af

både den unge prædikant og af mentor – og med inspiration til et muligt forløb," siger Anders Landkildehus.

"Først og fremmest forventer vi, at forløb og samtaler bliver gennemført. Initiativet til, at det sker, påhviler mentoren. Og så forventer vi, at mentor lytter – og at han kan tale ind i den unge prædikants liv og tjeneste, hvis det bliver nødvendigt. Men han har ikke hyrde-/læreransvar."

I det hele taget har de prøvet at minimere det, der forventes, for at gøre ordningen så fleksibel som muligt.

Gensidig gavn

I alt er der fem mentorrelationer i den nye københavnerordning. Deltagerne er både endnu ikke kaldede prædikanter, prøvekaldede og nogle, der er kaldet for nyligt.

Parrene blev sat sammen lige inden sommerferien, og det er lidt forskelligt, hvor meget de er kommet i gang efter ferien, men flere giver udtryk for, at det er en positiv ordning.

"Det gælder de unge, men mentorerne fortæller, at de også får meget ud af ordningen. De får øje på vinkler, de ikke har tænkt på før, og de lærer en ung bedre at kende – og dermed hvad der rører sig blandt unge generelt," siger Anders Landkildehus.

Fællesskabsdimensionen

Det er ikke kun LM Københavns Afdeling, der ønsker mentorrelationer. Det er

noget, mange efterspørger, har afdelingskonsulenten erfaret.

"De unge er åbne over for relationer til folk, der er ældre, og mindst en af de erfarne prædikanter siger, at han godt kunne have brugt sådan en ordning, da han begyndte," siger han.

"Det er især fællesskabsdimensionen, de efterspørger, fordi man så let kommer til at stå alene i opgaven."

Mentorordningen er ikke det eneste, LM København gør for at styrke prædikanterne.

"Både unge og erfarne prædikanter har brug for omsorg og fællesskab – deres kald og i deres eget trosliv – så Guds ord kan lyde sundt og klart til menneskers frelse," siger Anders Landkildehus.

Selv er han rigtig glad for at være med i en prædikantgruppe, hvor kaldede og prøvekaldede mødes og beder sammen, taler om forskellige emner og deres trosliv.

Anders Landkildehus glæder sig over at være med til at styrke unge prædikanter.

FOTO: ISTOCKPHOTO

MICHAEL R. NØRGAARD OG PAULA C. GONZALEZ ►►
Vi føler os privilegerede, fordi vi er kommet til tro. For det at være kristen er at være sat fri

Jesus var med i bagagen fra Mexico

Dansk-mexicansk par flyttede ind ved siden af LM’s missionshus i Sønderborg.
De fik øje på korset på facaden og er i dag glade for at være en del af forsamlingen

AF OLE SOLGAARD

Michael Risager Nørgaard havde kun en enkelt kuffert med sig, da han i 2007 rejste til Mexico med henblik på et praktikophold. Otte år senere kom han tilbage til Danmark – denne gang med fem store kufferter, en kone, et barn og ikke mindst troen på Jesus.

Michael er opvokset i en ganske almindelig familie i Haderslev, hvor det med Gud, Jesus og kirke ikke var en del af hverdagen. Efter at have uddannet sig i Aalborg og Aarhus inden for marketing og kommunikation afsluttede han uddannelsen med to års praktik i Mexico.

Flere kilo blev løftet af skuldrene
I Mexico støder han ind i et sted, der hedder "Tilbage til livet". Her bliver han udfordret til at skrive noget ned på et stykke papir om sit eget liv og snakke med andre om det. Fællesskabet er baseret på principperne i 12-trins-modellen, som er kendt fra Anonyme Alkoholikere, men her bruger man dem over for en bredere målgruppe, der vil reflektere over deres liv. Det viser sig, at nogle i fællesskabet har en kristen tro.

Undervejs kan Michael mærke, at han mangler noget i sit liv. Han begynder at åbne sig mere for det, der

►►
Jeg forstod ikke dansk, for Michael og jeg havde kun talt spansk med hinanden i Mexico. Men det var vigtigt for mig at være med, fordi jeg har brug for Jesus. Og folk i missionshuset var virkelig søde til at tage sig af mig

Paola Carreón Gonzalez

Paola Carreón Gonzalez og Michael Risager Nørgaard ønsker at implementere deres nye, kristne værdier i hverdagen med arbejde, børn og villa i Sønderborg.

for Michael og jeg havde kun talt spansk med hinanden i Mexico. Men det var vigtigt for mig at være med, fordi jeg har brug for Jesus. Og folk i missionshuset var virkelig søde til at tage sig af mig," fortæller Paola, der i dag er hjemmegående, har lært mere dansk og nu søger job.

"De fleste i forsamlingen var ældre, så vi tænkte, at de nok helst ikke vil forstyrres af vores datter, som vi havde med. Men de favnede os på en fin måde som ung familie. Vi er meget glade for at være med til arrangementerne," tilføjer Michael, der i dag er med i bestyrelsen for Sønderborg LM.

Kristne værdier i hverdagen
Parret, der i mellemtiden har fået endnu en datter, sætter pris på, at der nu er kommet flere lokale tiltag for børnefamilier, ligesom de har nydt at være på Haderslev Næs Bibelcamping i familieugen. Og så vil de begge gerne være til gavn og tjeneste, hvor de er, for eksempel som frivillige i Kirkens Kørhærs varmestue.

"Vi bliver styrket i troen i LM og sætter pris på fællesskabet. Men det er svært for mig, når sproget ved møderne bliver for teologisk. Jeg har lettere ved hverdags-sproget," siger Michael.

Han og Paola er indstillet på, at der er meget, der skal læres som ny kristen. Det gælder både indblik i Bibelen og ikke mindst de kristne værdier, som de ønsker at implementere i hverdagen.

"Vi føler os privilegerede, fordi vi er kommet til tro. For det at være kristen er at være sat fri. Det er Jesus, der fylder i vores liv. Derfor vil vi også gerne, at vores børn vokser op med troen på ham. Det er en gave, som vi gerne vil give videre til dem," lyder det samstemmende fra det dansk-mexicanske par.

har med tro at gøre.

"I løbet af skriveprocessen og i samtaler med nogle af de troende følte jeg, at jeg havde brug for noget større. Jeg indså faktisk, at jeg var en synder, og så blev min skyld et problem. Her blev jeg også præsenteret for Davids syndsbekendelse i Salme 51, som jeg kunne se mig selv i."

"Jeg fandt ud af, at hvis jeg skulle af med byrden af skyld, måtte jeg lægge den over til Gud. Jeg inviterede Jesus ind i mit liv og bad ham om tilgivelse for min skyld."

Michael havde tidligere tænkt, at troen var en begrænsning, men nu oplevede han en frihed og lettelse.

"Jeg havde nok været tynget af samvittigheden. Men nu føltes det, som om flere

kilo blev løftet af mig. Mit liv var ændret, og jeg fik en trang til at tilgive andre. Jeg følte mig heller ikke længere ensom, for Jesus er altid hos mig", fortæller han.

Stifter familie og vender hjem
I "Tilbage til livet", som har flere hundrede deltagere, stødte han senere på Paola Carreón Gonzalez. Hun er opvokset som katolik og begyndte i gruppen for at reflektere over sit liv, som på det tidspunkt var lidt trist og depressivt.

Sideløbende fulgtes hun med nogle kristne medstuderende fra universitetet til arrangementer i deres evangeliske menighed. Og hun kom til tro på Jesus som den eneste mellemmand mellem Gud og hende.

Med tiden blev Paola og Michael kæresten og gift i Mexico. Selv om de havde et godt liv, venner og arbejde dér, flyttede de i 2015 til Danmark, da de havde fået deres første datter. Michael fik job som uddannelsesprojektleder hos Danfoss.

Kors på nabobygningen viser vej
Parret var opsat på at være med i et kristent fællesskab, så snart de kom til Danmark. Da de var ude for at kigge på en lejlighed i Sønderborg, fik de øje på et stort kors på facaden af nabobygningen. Michael tjekkede på nettet, hvad det var for noget. Det viste sig at være LM's missionshus. Det kendte han intet til, men han fik et godt indtryk.

Michael skrev til den loka-

►►
Jeg indså faktisk, at jeg var en synder, og så blev min skyld et problem. Jeg fandt ud af, at hvis jeg skulle af med byrden af skyld, måtte jeg lægge den over til Gud

Michael Risager Nørgaard

le LM-formand, der inviterede det nytilflyttede par med til bedemøde. Senere blev det til mange andre møder, børneklub og bibelkreds.

"Jeg forstod ikke dansk,

FOTO: OLE SOLGAARD

TEMA | AT VÆLGE SMÅ FÆLLESSKABER

JOSEFINE ASPMAN WRAAE ►► I LM er vi jo gode til at tage ud i verden og sprede evangeliet. Vi vil også gerne sprede evangeliet i Danmark

Forkyndelse og fællesskab på tværs af generationer er vigtigere end geografi

Ungt par har spurgt LMU'ere på Sjælland, hvad der skal til, for at de vil flytte til en mindre LM-forsamling

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Skal der være fuldt band ved møderne? Skal der være mange unge? Skal der kun synges nyere lovsange? Hvad skal der egentlig til for at flytte nogle unge LMU'ere ud af København?

De spørgsmål har Josefine og Simon Aspmann Wraae fra København stillet LMU'ere fra hovedstadsområdet.

"Anledningen var, at repræsentantskabet i Nordsjællands afdeling havde spurgt Simon og mig om at komme og fortælle, hvad der kunne trække os til en mindre LM-menighed i Nordsjælland," fortæller Josefine. Hun og hendes mand er begge 27 år og kommer i LM i Nansensgade.

"Men Simon og jeg blev enige om, at vi ikke repræsenterede gennemsnittet særlig godt, fordi vi gerne vil flytte til et sted, hvor der mangler nogle kristne, man kan møde i hverdagen."

Jesus i centrum

Derfor skrev parret repræsentantskabets spørgsmål og flere andre ned i et spørgeskema, som de sendte ud til alle LMU-foreninger på Sjælland. Det kom der 58

Flere af de nordsjællandske LM-forsamlinger er små og ønsker sig unge tilflyttere. Det behov satte gang i en spørgeskemaundersøgelse blandt sjællandske LMU'ere.

svar ud af, som Josefine Aspmann Wraae dog understreger, at man skal tage med et gran salt:

"Spørgeskemaet siger ikke nødvendigvis noget om, hvad gennemsnittet mener," siger hun. Alligevel viser de 58 svar, der næsten alle sammen kommer fra personer i 20'erne, nogle interessante ting, mener hun. Hun peger først og fremmest på det emne, som hun og hendes mand ikke har spurgt til:

"Vi havde forventet, at det var underforstået, at der var tale om en LM-menighed, hvor der var styr på forkyndelsen. Derfor har vi kun spurgt til formen. Men vi har fået allerflest kommentarer på, at det vigtigste er, at Jesus er i centrum i forkyndelsen."

Hun tror ikke, det betyder, at de kun har fået nogle konservative unge i tale. Tværti-

mod mener hun, at de netop har fået LM's unge i tale.

Aldersspredning

Ud over forkyndelsen peger besvarelsene på én anden ting, som er afgørende: et åbent og kærligt fællesskab på tværs af generationerne.

"Vi kan jo alle sammen få noget ud af hinanden," forklarer Josefine, der peger på, at de 58 besvarelser vægtede aldersspredning højest – også højere end prædikens længde, hvilken ugedag man mødes og lovsang.

Netop spørgsmålet om musikstil har historisk set fyldt meget i LM. For 60 procent af de unge, der har besvaret spørgeskemaet, er det dog ikke afgørende, om der er band til sangene i menigheden. I de individuelle kommentarer skriver flere dog, at de sætter pris på, at der er mere end blot klaver.

Menighedsplantning

Når det kommer til det store spørgsmål om, hvad der er afgørende, når de unge skal vælge, hvor de skal slå sig

ned, er de 58 besvarelser meget forskellige. Men en stor del af besvarelsene er ikke så forskellige fra det, Josefine Aspmann Wraae og hendes mand selv tænker.

Næsten 20 procent svarer nemlig, at de gerne vil flytte et sted hen, hvor der ikke er nogen menigheder, så de kan sprede Guds ord. Og hele 45 procent svarer, at hvis LM havde en plan for menighedsplantning, så kunne de godt finde på at flytte ud fra den, hvis der var flere, der flyttede med.

"I LM er vi jo gode til at tage ud i verden og sprede evangeliet. Vi vil gerne sprede evangeliet i Danmark," siger hun og tilføjer, at det ikke er så vigtigt for hende og hendes mand, om de flytter til et sted, hvor der ingen LM-forsamling er, eller til et sted, hvor LM-forsamlingen er meget lille og har brug for nye kræfter.

Søstermenighed

Selv tænker Josefine Aspmann Wraae, at initiativet til menighedsplantning skal komme nedefra.

"Hvis vi for eksempel besluttede os for at flytte og komme i LM i Mørkøv, så kunne vi godt tage rundt i LMU og fortælle om det," siger hun og foreslår desuden en række tiltag, der kunne gøre en udflytning til et sted helt uden en LM-menighed lettere:

"Man kunne have en søstermenighed. Vi kommer i Nansensgade i dag, og hvis vi startede noget nyt op i Næstved eller Vordingborg, ville det være rart med hjælp og støtte fra Nansensgade. De kunne hjælpe med at finde prædikanter, og vi kunne deltage i deres kredsløje og måske komme derind en gang om måneden."

Vi skal fortælle de unge tydeligere, at vi har brug for dem

Nordsjællands afdeling oplever, at unge vælger LM i København eller anden menighed i lokalområdet

"Jeg blev glad for at høre, at der var så mange af de unge, der gerne vil tage med i deres overvejelser, hvor der er brug for dem. Det betyder, at der er perspektiver for vores arbejde i fremtiden."

Sådan lyder responsen fra LM's afdelingsformand på Nordsjælland, Bent Enevoldsen, efter et repræsen-

tantskabsmøde 29. september, hvor Josefine og Simon Aspmann Wraae var inviteret til at fortælle, hvad der kan trække unge som dem selv til en LM-forsamling på Nordsjælland.

"Der er unge på Nordsjælland, men af en eller anden grund vælger mange af dem LM fra. De kører til LM i København eller Køben-

havnerkirken, eller tilslutter sig folkekirken eller andre kirker i lokalområdet. Jeg tænker blandt andet, det er fordi, de ikke kan se sig selv i LM lokalt," forklarer han om baggrunden.

Skal turde tale om forandringer

I flere kredse i Nordsjælland er gennemsnitsalderen høj,

og afdelingsstyrelsen har derfor taget hul på en samtale om, hvad man kan gøre for at tiltrække flere unge.

"En udfordring for os er, at vi skal gøre klart, hvor der er behov. Folk dukker ikke bare op, uden at se, at der er behov for dem," siger Bent Enevoldsen, der særligt hæftede sig ved, at der var unge, der var villige til at

flytte, hvis der var en plan for, hvor der var behov for dem.

"Jeg tænker, at vi skal arbejde på at lave sådan en plan, men vi skal selvfølgelig inddrage kredsene og frimenigheden i afdelingen," mener Bent Enevoldsen, der også ønsker sig en plan for, hvordan man informerer om de nordsjællandske behov

blandt de unge i København.

"Men vi må også spørge os selv, om LM i Nordsjælland om ti år skal se ud, som det gør i dag. Det spørgsmål skal vi turde stille os selv," siger han og håber, at afdelingen kan blive inspireret af Bornholms afdeling, der har taget nogle skridt i en forandringsproces de senere år.

TEMA

CHRISTINA HOLMEGAARD PEDERSEN ►► Om torsdagen sidder vi sammen med de unge, og om fredagen er vi i bibelkreds med deres forældre

Trives godt i det lille fællesskab

Vi har aldrig overvejet at flytte til noget større, for vi er begge opvokset med små menigheder, siger par, der kommer i Vestsjællands eneste LM-kreds

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Christina Holmegaard Pedersen er opvokset i den lille stationsby Mørkøv mellem Holbæk og Kalundborg. Både hendes far og farfar var ledere af LM Mørkøv, der i dag er den eneste LM-kreds i Vestsjælland.

Christina og hendes mand, Brian, og parrets tre børn bor i Jyderup ni kilometer fra Mørkøv og kommer fortsat i LM-kredsen. Brian er bornholmer og opvokset i en lille LM-kreds i Aarsballe, og da de blev gift og bosatte sig, var valg af menighed helt afgørende: Aarsballe eller Mørkøv. Det blev Mørkøv.

"Det lå nok bare i sindet hos os begge, at vi skulle komme i en lille menighed, fordi vi begge er opvokset i nogle små missionshusmiljøer. Vi trives godt med det og har aldrig overvejet at skulle flytte efter noget større," siger Christina, der arbejder som lærer på

Andreasskolen i Holbæk. Hendes mand Brian er landmand og arbejder på nogle lokale gårde.

"Det betyder noget for mig, at vi er med til at gøre en forskel i LM i Mørkøv. Og så er vi simpelthen nødt til at komme hver gang, for ellers er der for mange stole, der bliver tomme," siger hun og ler.

Fortsat med i LMU
Brian på 36 og Christina, der lige er fyldt 40, er fortsat med i LMU, selv om de, som Christina siger, "for længst er vokset ud". Her hygger de sig sammen med de få unge, der er i kredsen.

"Om torsdagen sidder vi sammen med de unge, og om fredagen er vi i bibelkreds med deres forældre. Det fungerer meget fint, og jeg tror også, de unge nyder det. Vi gør i hvert fald," siger hun.

"Nogle gange kan vi godt tænke, at vi står i en slags 'ydre mission', men ikke,

Christina og Brian Holmegaard Pedersen og deres børn trives i LM i Mørkøv. De oplever, at de er blevet velsignet igen og igen, og det har været en kæmpe opmuntring for dem.

fordi det er et offer for os. Vi er her, fordi vi har lyst til det, og har ikke oplevet, at vi har hjerte for andet."

De har gennem årene oplevet, at flere nye er kommet til menigheden, og Christina

fortæller, at det har været en kæmpe opmuntring og med til, at de har bevaret modet på at fortsætte.

"Vi er blevet velsignet igen og igen, så vi ikke har savnet noget. Heller ikke

børnene, selv om der kun er fire andre børn i kredsen, og de ikke har andre kristne kammerater her i byen. Men de har ikke kendt til andet, og de er glade for børnene og de voksne i deres skole,"

siger hun.

"Det kan være, der kommer flere udfordringer, når vores børn bliver teenagere, men det tror jeg nu også, der kan være, selv om man kommer i en af de store menigheder."

Mærker Guds omsorg
Christina citerer en linje fra en sang, hun er rigtig glad for: "Lær os elske hinanden, og se hvad det er, du har ment med, at vi bor, hvor vi bor."

"Vi kører hver gang hjem fra missionshuset med den følelse, at vi har haft et dejligt samvær, både åndeligt og menneskeligt."

"Det er så tydeligt for mig, at vi er her, fordi Gud vil det, og fordi vi bliver givet så meget godt gennem andre mennesker og i vores menighed. Hvis vi ikke erfarede, at Gud tager sig af os på den måde, han gør, og at vi har nogle børn, der er i balance, så kunne vi heller ikke bo et sted som her."

Vi er vokset i troen i Mørkøv LM

Diana og Anders Lund flyttede med tre børn fra København til Kalundborg. At bo langt fra andre kristne er en udfordring for teenagebørn, men et valg, familien aldrig har fortrudt

Den 1. april 2008 overtog Diana og Anders Lund et hus i Kalundborg. Det var 100 kilometer væk fra København, hvor de havde boet og studeret i en del år og kommet i LM's Nordvest-kreds og i Fredens-Nazaret Kirker.

Anders var lige blevet uddannet ingeniør på DTU og blev tilbudt et job hos Novo Nordisk. Jobbet var i første omgang delt mellem Bagsværd og Kalundborg, men da Diana, der også arbejder hos Novo Nordisk som laborant, skulle rykke til Kalundborg med sit job, besluttede de at flytte dertil.

"Det, føler vi, var Guds vilje for os. Vi ville gerne købe hus uden for København, og så endte vi her," siger de.

De begyndte at komme i

Diana og Anders Lund er glade for at kende alle i menigheden.

den lokale folkekirke i Kalundborg og var med til at starte noget børnearbejde op, så der var noget for deres tre børn. Men der gik dog ikke lang tid, før de så sig om efter et andet kristent fællesskab.

"Vi syntes ikke, vi fik nok åndeligt i folkekirken, så vi

begyndte at komme i LM i Mørkøv," siger Anders, der selv er opvokset i LM i Ager-skov i Sønderjylland.

Her kender jeg alle i menigheden
Familien faldt hurtigt til i den lille menighed, som ligesom 25 minutters kørsel fra

Kalundborg. Her kommer omkring 30 børn og voksne i alderen 4-82 år til møde hver anden søndag eftermiddag. Anders er i dag formand for den vestsjællandske LM-menighed.

"Man kan sige, at vi er vokset i troen ved at komme fast ude i Mørkøv. Det er også noget, vi mærker på de andre. Vi er rigtig glade for at komme der, og så er vi glade for den gode forkyndelse," siger han.

"Der er noget forpligtende over det fællesskab, og vi prioriterer at komme der fast. Der bliver lagt mærke til, hvis man ikke er der – på den gode måde. I København var vi mest sammen med folk på vores egen alder. Dengang kendte jeg ikke

alle i menigheden, det gør jeg nu," supplerer Diana.

Flere ikke-kristne venner end før
"En anden fordel ved at være flyttet herud er, at vi faktisk også har fået en større ikke-kristen omgangskreds," fortæller hun.

Børnene har haft deres klassekammerater og venner med hjem, og Anders engagerede sig som fodboldtræner, mens den ene af drengene gik til fodbold. Parret har også haft anledning til at invitere venner med til kristendomskursus og til møde i Mørkøv LM. På den måde føler de, at de har de lært flere mennesker med ikke-kirkelig baggrund at kende, end dengang de

var engageret i en større menighed.

Det har dog været en større udfordring med børnene, erkender hun. De tre børn, hvor den ældste i dag er 21, har manglet jævnaldrende kristne, de kunne spejle sig i. Det betyder dog på ingen måde, at familien har fortrudt deres flyt til "udkants-LM".

"Vi har altid gjort meget ud af at sende børnene på kristne lejre, hvor de kunne møde andre på deres egen alder. Og så har vi sendt dem alle to år på efterskole. Det er nødvendigt, når deres klassekammerater her begynder at drikke og gå i byen allerede fra 8. klasse. Vores ældste går nu på bibelskole. Det vil forhåbentlig give dem en god ballast videre frem." kbr

TEMA

ANDREAS IPSEN ►► I den lille lokale menighed skal man arbejde mere for fællesskabet, men det er det, der er meningen med Guds kirke

Her får man nærhed foræret

Der er brug for, at Guds menighed er til stede i de små byer. Fordi man kommer hinanden mere ved og lettere kan drive mission i lokalområdet, mener frimenighedspræst

AF KAJA LAUTERBACH

"LM har et ønske om, at der skal være LM-menigheder så mange steder i Danmark, fordi det er afgørende, at Guds menighed er til stede i nærområdet."

Det slår Andreas Ipsen, der er præst i Tarm Frimenighed, fast.

"Man kæmper ikke for at hjælpe menigheder i de tyndt befolkede områder, fordi menighederne er små, men fordi de er lokale," siger han og fortæller, at Tarm er et af de steder, det er en udfordring at få nogen til at flytte til.

Vil gerne være en del af en succeshistorie

En væsentlig grund til, at mennesker "klumper sammen" i store menigheder, er, at vi er sociale væsener, mener Andreas Ipsen.

"Vi er ikke skabt til at være alene, og jo flere vi er sammen, jo større chance er der for, at der er nogle, man klikker godt med."

Han tilføjer, at en anden årsag kan være, at mennesker vil gerne være en del af en succeshistorie.

"Det føles mere sikkert og mere stabilt at være 200 end 50 til møde," siger han.

"Hvis man flytter til et lille sted, bliver man måske meget hurtigt spurgt om at gå ind i bestyrelsen eller børnearbejdet eller om at lave kaffe, hvorimod man kan komme til en stor menighed uden at blive mødt med store krav og forventninger."

Frimenighedspræsten tilføjer, at der ikke er noget galt i at være mange, men at det kan få en slagside, hvis man opsøger det bevidst for at kunne drukne lidt i mængden og altid lade andre klare tingene.

Skal være Kristi legeme i fællesskab

Andreas Ipsen peger på, at det er en rigtig sund øvelse at flytte til et lille lokalt fællesskab.

Det tvinger nemlig til, at man har fællesskab med de mennesker, der er, forklarer han og tænker tilbage på sin egen erfaring, da han efter

Frimenighedspræst Andreas Ipsen peger på, at det kan være en udfordring at få nogen til at flytte til de mindre lokale fællesskaber i udkants-LM som her i Tarm Frimenighed, hvor han er præst.

►► Det er en sund øvelse at lære at rumme hinanden og at danne fællesskab med dem, der er

Andreas Ipsen

endt studietid flyttede fra København til provinsen.

"Det havde været så dejlig trygt med mange omkring mig med en baggrund som mig selv. Det nye sted var der dem, der var – og de havde en helt anden uddannelse og personlighed," siger han.

"Man skal arbejde mere for fællesskabet, men det er det, der er meningen med Guds kirke. Her skal vi i vores forskellighed være lemmer på det samme legeme, Kristus. Som Paulus udtrykker det, skal vi være sammen både træl og fri, jøde og græker."

Alle har brug for nærhed og fællesskab

Den vestjyske frimenighedspræst anfører, at det lille

lokale fællesskab, hvor der kun er få mennesker, også har nogle andre fordele, som store fællesskaber ofte kæmper med.

"Alle mennesker har brug for nærhed. Det er noget, store fællesskaber typisk prøver at arrangere sig ud af ved for eksempel at mødes i cellegrupper eller andre sammenhænge, hvor man vedrører hinanden," siger han.

"Men i det mindre fællesskab får man det foræret. Netop fordi man ikke kan gemme sig blandt de mange, er der stor anledning til at komme ind på livet af hinanden."

Andreas Ipsen minder om, at ved at tilslutte sig det lille fællesskab oplever man også et fællesskab, hvor der er brug for en.

"Man kan måske få lov til at vokse og udvide sine grænser ved at gøre noget, der er brug for, men som man ikke har prøvet før."

Brug for at være en del af noget større

Samtidig med at mennesker har brug for nærhed, har de også brug for at se, at de er en del af noget større, mener Andreas Ipsen.

"Bibelen taler ikke om

store og små fællesskaber, og meget tyder på, at de første menigheder var husmenigheder. Små og lokale, der hvor medlemmerne var," siger han.

Han tror, at der er en styrke i en gang imellem at kunne samles til noget stort og festligt, hvor man kan mødes med lidt flere end dem i sin lokale menighed.

"Og det har LM gjort sig meget i: bibelcamping, afdelingsarrangementer, landsarrangementer. Men disse 'familiefester' er lidt truede, fordi der er vokset en lokal fornemmelse frem, og færre og færre har fornemmelse for LM på tværs af Danmark," siger han.

"Det er godt med lokal tænkning og fokus på det lokale, men der er også brug for udfordring, inspiration og glæde over at være mange."

Missionalt rimer på lokalt

Præsten fra Tarm understreger, at der selvfølgelig også er ulemper ved et lille fællesskab – ikke mindst for børnene.

"Det er en udfordring, men jeg mener, at det også er en sund øvelse for børn at lære at rumme hinanden og at danne fællesskab med dem,

der er," siger han.

"En anden udfordring kan være, at man gør tingene af pligt, fordi der jo ikke er andre til det, og det kan give den fornemmelse, at 'græsset er grønnere' andre steder."

Det er dog mest en udfordring, hvis der er en større menighed inden for rimelig afstand, anfører han og tilføjer, at en del mindre fællesskaber er truet af, at stadig flere gerne kører op til en time for at komme til møde eller gudstjeneste et af de store steder, hvor mange mennesker samles.

Andreas Ipsen oplever det ikke kun som et problem for de eksisterende mindre fællesskaber, at folk kører til større menigheder.

"Der går også noget tabt missionalt ved det. Der er en grund til, at missionalt rimer på lokalt," siger han og slår fast:

"Der er brug for, at Guds menighed er til stede lokalt."

Han understreger, at det er godt, at LM'erne som enkeltpersoner engagerer sig i samfundet: i naboer og kolleger. Men når det kommer til at invitere med til gudstjeneste, er det altså akavet at sige: "Vi skal bare lige køre en time til en anden by og

Ved at tilslutte sig det lille fællesskab oplever man et fællesskab, hvor der er brug for en, mener frimenighedspræst Andreas Ipsen.

nogle helt andre mennesker, du ikke kender."

Tarmpræsten har mødt den indvending, at en lille og skrøbelig menighed er en ulempe missionalt set. Han er imidlertid af den opfattelse, at det ikke er tilfældet.

"Mange kan have svært ved at spejle sig i noget stort og perfekt. Det handler om, at folk, de kender, inviterer dem med ind i et fællesskab, som de i deres egen uperfekthed kan spejle sig i."

Tænk stort om det, LM har at byde ind med

Selv om LM har et ønske om at være til stede så mange steder i Danmark som muligt, er det ikke sikkert, man skal ikke danne LM-kreds, hvor der andre kristne, som man tillid til, mener Andreas Ipsen.

"Men vi må gerne tænke, om det, vi har på hylderne, som noget, vi har brug for. Vi skal kæmpe for at være til stede og for at præge Kirke-Danmark," siger han.

Som eksempler nævner han LM's kerneværdier, der for ham at se udtrykker noget, LM kan på en særlig måde.

"Selv om der helt sikkert også lyder friggørende forkyndelse hos vores kristne brødre og søstre, vil jeg påstå, at der er en nerve i LM, som er lidt stærkere. Og så gør lægmandstænkningen, at vi engagerer alle, og det ikke er en præst, der står for det hele."

KIRKE ▶

BIRTHE BRÄUNER HAAHR ▶▶ Det ville være forfærdeligt, hvis mine børn ikke var flyttet hjemmefra, fordi de syntes, de skulle beskytte mig

Her kan jeg være sammen med andre kristne blinde

100-årig forening har stadig plads til nye tiltag: 16. oktober mødtes 12 blinde til kvindedag hos KABB's nye formand

AF KAJA LAUTERBACH

"Det var en god idé, da Kristeligt Arbejde blandt Blinde (KABB) i 2007 begyndte at holde sine Sommerstævner på Fuglsangcentret. Stedet er nemlig kendt af blinde og svagsynede."

Det siger Birthe Bräuner Haahr, der blev valgt til formand for KABB i sommer.

På grund af en udviklet synsnerve er hun født stort set blind, og er kommet meget på Hotel Fuglsangcentret i Fredericia, der er ejet af Dansk Blindesamfund. Alle kan komme på hotellet, men det er indrettet til blinde og svagsynede.

"Ligesom alle andre blinde har jeg været til flere kurser der. Blandt andet i strik, kurveflet, og hvordan man som blind får mest udbytte af sin iPhone," siger hun.

Som ung gik hun på Børkop Bibelskole, og hun nyder at være sammen med seende mennesker, men anerkender, at det er mere afslappet at være sammen med blinde. Derfor sætter hun pris på KABB's sommerstævner. Her kan hun være sammen med andre kristne blinde om at høre Guds ord og dele tro og liv med dem.

Liv med mand og børn

57-årige Birthe Bräuner Haahr er vokset op i Silke-

Birthe Bräuner Haahr er nyvalgt formand for KABB, der fyldte 100 år den 1. november.

borg, men bor nu i Skjern sammen med sin mand. Parret, der har to voksne børn, kommer i LM i Skjern.

Hverken hun eller børnene har tænkt over, at der var noget specielt i deres forhold. Ingen af dem har jo prøvet andet.

"Men vi var nødt til at have nogle rammer, og de lærte fra små, at de skulle holde mig i hånden hele tiden, når vi gik i byen. Jeg vidste jo ikke, hvor de var, hvis de gik for sig selv," siger hun og fortæller, at hun er glad for, at de – som de fleste andre unge – er flyttet hjemmefra.

"Det ville være forfærdeligt, hvis de var blevet, fordi de syntes, de skulle beskytte mig."

Ved hjælp af sin førerhund, Karla, kan hun selv gå tur i byen. Den kan finde døre og hjælpe ved fodgængerfelter og sørger for, at hun ikke falder over noget.

Nyt tiltag: Kvindedag

Den nye formand har brugt KABB's lydbibliotek i mange år, men begyndte først at komme regelmæssigt i foreningen i 2016. Hun kom hurtigt med i bestyrelsen, og da formanden gennem 11

år stoppede, opfordrede den øvrige bestyrelse hende til at tage over.

Hendes første tiltag har været at arrangere en kvindedag. Den 16. oktober mødtes 12 kvinder hjemme hos hende til andagt, sang, hygge og god mad.

"Der var to nye med, og en af deres hjælpere blev ret forvirret, da jeg bad om hjælp til at flytte sangbøgerne ind i stuen," siger hun med et skævt smil.

"Hun var ikke opmærksom på, at de er med stor skrift eller punktskrift, så de fylder et ringbind hver."

Bibellæser-Ringen ansætter ny landsleder

Bibellæser-Ringen har ansat Hakon Christensen som ny landsleder. Ansættelsen træder i kraft 1. januar knap et år efter, at organisationens tidligere landsleder Lasse Holmgaard Iversen stoppede for at blive præst i Christianskirken i Aarhus.

"Med ansættelsen af Hakon har vi fået en person, der kan drive Bibellæser-Ringen til nye dimensioner, så flere kan blive begejstret for bibelbrug i Danmark. Hakon kommer blandt andet med stor erfaring inden for ledelse, som kan bidrage til den positive udvikling, vi er i gang med," siger organisationens formand Kåre Brosbøl.

Hakon Christensen kommer fra en knap 30-årig ansættelse i LM, hvor han senest har været pendlermissionær i Cambodja og frimenighedspræst i Hillerød.

"At skabe begejstring og glæde over Bibelen er noget af det mest meningsfulde, jeg kan forestille mig," forklarer han om baggrunden for, at han har søgt den nye stilling.

nlm

Sømandsmissionens hjem i Grønland skifter navn

Sømandsmissionens fire sømandshjem i Grønland skifter navn til Hotel SØMA og skal renoveres for et trecifret millionbeløb. Der skal bygges restauranter med alkoholbevilling, værelser, mødelokaler og wellnessområder, men hotellerne cafeer, der er kendt og brugt af de lokale, fortsætter med samme koncept.

Ændringerne sker for at tiltrække flere turister, men hotellerne er fortsat non-profit og donerer overskuddet til søfolk og fiskere, hedder det i en pressemeddelelse.

Første spadestik er allerede taget ved Hotel SØMA Sisimiut, hvor man forventer, at renoveringen og tilbygningerne er færdige om fem år.

"Vi vil gerne yde endnu mere velfærd, end vi gør i dag, og det skal finansieres gennem veldrevne og moderne hoteller i Grønland," siger Magnus Elleby, der er regionschef for Hotel SØMA i Sisimiut.

nlm

KABB ønsker, at blinde skal se Gud

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde, KABB, er en folkekirkelig organisation, der har til formål at bringe evangeliet til blinde og svagsynede: at de "skal se Gud".

Den blev oprettet i 1921, da Katrine Lassen, en blind organist fra Randers i *Indre Missions Tidende* efterlyste støtte til at udgive et blad på punktskrift. Det forslag fik støtte fra IM's daværende formand, og 1. november samme år udkom det første nummer af *Lysglimt*.

Få år senere begyndte KABB at udgive bøger på punktskrift. Den første hele danske bibel på punktskrift udkom i 1947. Den var i 39 bind. Seks år senere udkom salmebogen på punktskrift. Den var i syv bind.

Stort lydbibliotek

Kristeligt Lydbibliotek er en vigtig gren til at opfylde foreningens formål. Her kan blinde og svagsynede gratis låne kristen litteratur, andagtsbøger og Bibelen som lydbøger.

Lydbiblioteket, der blev oprettet i 1958, har i dag cirka 1100 forskellige titler til udlån. Indlæsningen af bøgerne er en blanding af lønnet og frivilligt arbejde.

I begyndelsen var alle lydudgivelser på spolebånd. Siden blev det kassettebånd, og nu sendes alt ud på cd'er.

Dertil kommer, at lydbiblioteket udgiver en række kristne tidsskrifter i lydformat – deriblandt *Tro & Mission*.

KABB inviterer hvert år til sommerstævne og hvert andet år til Nordisk Konference i Sverige.

100-års jubilæet blev fejret på årets sommerstævne samt med en temadag i Herning den 30. oktober.

kl

Ny biskop i Aalborg

Efter to valgrunder har Aalborg Stift fået en ny biskop. Valget faldt på den 49-årige cand.theol. Thomas Reinholdt Rasmussen, der dermed bliver den 59. i rækken af biskopper i Aalborg Stift.

Den nye Aalborg-biskop er kendt i stiftet, da han har været provst i Hjørring Søndre Provsti siden 2015. Han er blandt andet medlem af Det mellemkirkelige Råds teologiske arbejdsgruppe og formand for Bibelselskabets Stiftsudvalg i Aalborg Stift. Desuden har han skrevet diverse kronikker, debatindlæg og analyser i forskellige tidsskrifter samt været litteraturanmelder for *Kristeligt Dagblad*.

Thomas Reinholdt Rasmussen tiltræder som biskop den 1. december og afløser Henning Toft Bro, der er gået på pension efter 11 år i embedet.

kbr

Brødremenighedens adventsstjerner

adventsstjerner.dk

Du støtter Brødremenighedens Danske Mission, når du køber stjerner

Fast medarbejder og en vikar til bofællesskabet Sydhjørnet i Vamdrup

Da vi får en ny beboer, og en medarbejder skal på orlov, vil vi gerne i kontakt med dig, hvis du har en ambition og drøm om at arbejde i et kristent bofællesskab under Kristelig Handicapforening.

Vi forudsætter, at du kan identificere dig med og har et personligt forhold til vores kristne værdigrundlag. Kendskab til og erfaring med autisme-/hjerneskade-området vil være en fordel. Vi ønsker ansøgere med pædagogisk uddannelse eller anden uddannelsesmæssig baggrund f.eks. social- og sundhedsassistent.

Ansættelse: Hurtigst muligt.

Ansøgningsfrist: den 23. november.

Har du lyst til at vide mere om stillingen se www.Sydhjørnet.dk og kontakt gerne undertegnede, evt. med henblik på et uforpligtende besøg på Sydhjørnet.

Leder Knud Dideriksen
knud@sydhjørnet.dk
Tlf. 28 55 24 11

Sydhjørnet

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

apoteker Troels Ingemann

www.frederiksborg-apotek.dk

Åbent alle dage i året kl. 8-21

Følg LM
på Facebook

facebook.com/dlmdk

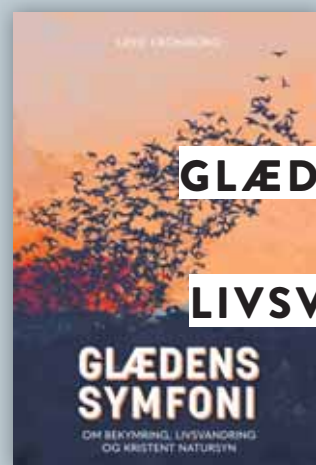
TEOLOGISK UNDERVISER TIL KURSER I TANZANIA

Vi søger en teolog til en ny stilling som underviser – og på sigt kursusleder – i de nye kursusfaciliteter i Iringa. I samarbejde med den lutherske kirke tilbydes kurser til præster, evangelister og ledere.

Dine opgaver:

- Undervise i bibelfag og teologiske fag
- Tilrettelægge og gennemføre kurser
- Udvikle nye kurser og kursusformer

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt.
Læs mere på dlm.dk/job

GLÆDESKILDER TIL DIN LIVSVANDRING

UFFE KRONBORG

Glædens symfoni

Om bekymring, livsvandring og kristent natursyn
Credo | 304 sider | 299,95 kr.

»Bogen er fyldt med inspiration fra forfatterens egen livsvandring, som også kan blive til glædeskilder, der kan springe i dit og mit liv.«

TRO & MISSION

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

Friskolen

Sønderjylland kalder

Skoleleder søges

Se hele stillingsopslaget
på vores hjemmeside

www.friskolenbylderupbov.dk

Vi glæder os til
at høre fra dig

Bylderup Bov

penta byg a/s

HOVED- OG TALENTPREISER

pentabyg.dk

DANMARKS STØRSTE MENIGHED SAMLES HOS DR

*Hvad kan
jeg gøre?*

Alle danskere har hver uge mulighed for at møde Guds ord til gudstjenester og morgenandagt på DR. Dette privilegie skal vi kæmpe for at bevare.

Bliv medlem og gi'
os din opbakning
i dialogen med
medier og politikere

Besøg lm.klf.dk eller
scan QR-koden og få
første år gratis

Du er meget velkommen til at
ringe på **86 62 74 66**, hvis du har
spørgsmål eller brug for hjælp
med indmeldelsen

Dialog der gavner
siden 1926

Bliv en af de **1.000**, der får første års medlemsskab **GRATIS**

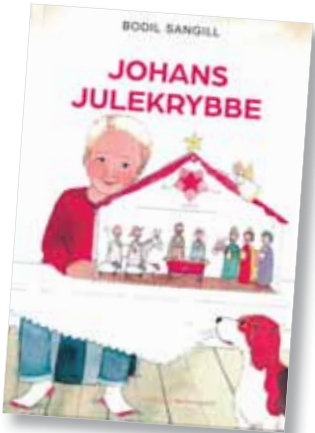
BOGOMTALER ▶

Bodil Sangill:
Johans julekrybbe
Mellemgaard 2021

32 sider – 149,95 kroner

En billedbog for mindre børn om Johan, der glæder sig, fordi det snart er jul. Så skal julekrybben med alle de kendte figurer stilles frem.

Imens snakker og leger Johan og hans mor sig igennem juleevangeliet. Bogen er illustreret af Susanne Lodahl Sigaard.

Torben Kjær:
Galaterbrevet
Kolon 2021

256 sider – 249,95 kroner

Denne bog er det 29. bind i serien Credo Kommentaren, som er et nyttigt opslagsværk både i det personlige bibelstudium og en bibelkreds. Den er en værdifuld hjælp for alle forkyndere og studerende.

Udgivelsen af Credo Kommentaren blev påbegyndt af et udvalg under Credo Forlag i 1976. Fra og med 2019 udgives serien under navnet Kolon, som også har det faglige ansvar for udgivelserne.

Credo Kommentaren har som mål at skabe en bibeltro kommentar til alle de bibelske skrifter. Bøgerne i serien skrives af teologer, præster og teologiske forskere og har som målgruppe teologi- og religionstuderende, forskere i teologi, præster, undervisere og andre med interesse for teologi og kirke.

Credo Kommentaren leverer en vers for vers-kommentar til teksten på baggrund af grundteksten og ønsker at formidle det på en måde, så ikke-teologer også kan få udbytte af at arbejde med bøgerne i serien.

Det redaktionelle ansvar for Credo Kommentaren ligger hos Credo Kommentatudvalget, som nedsættes af Kolons redaktionsudvalg, der består af repræsentanter fra Menighedsfakultetet, Dansk Bibel-Institut og Forlagsgruppen Lohse.

Vi fejrer Jesus –
En jule-aktivitetsbog
Lohse 2021

16 sider – 19,95 kroner

Aktivitetsbogen henvender sig primært til skolebørn i de mindre klasser.

Her er små, sjove opgaver sammen med historien om, hvordan Jesus kom til jorden som frelser for hele verden.

Mængderabat

Brug julebogen til uddeling som en julehilsen fra kirken, børneklubben, foreningen eller bare fra dig til dine venner.

- Ved køb af 20-99 stk.: 12 kr. pr. stk.
- Ved køb af 100+ stk.: 10 kr. pr. stk.

KLIP ▶

At leve som kristen i en efterkristen tid

AF LEIF NUMMELA,
FRA TILLIV.DK

Hvordan leve i en antikristen kultur? Hvordan skal man som kristen leve i en kultur præget af et verdenssyn, en religion, nogle værdier og en moral, der er fremmed eller i modstrid med det kristne livssyn?

Det Gamle Testamente har nok ikke nogen anden bog, der giver et bedre og mere illustrativt svar på dette spørgsmål, end Daniels bog, skrevet af eksilprofeten Daniel. Bogen tager afsæt i den katastrofe, som var overgået den eneste tilbageværende del af Israels folk: Judas stamme i syd var blevet ført i eksil. Mange spurgte sikkert sig selv om, hvad der var blevet af Guds løfter.

"Daniel satte sig for, at han ikke ville være uren ved

mad og vin fra det kongelige taffel, og han bad hofchefen om, at han måtte undgå at blive uren."

Uden en stærk beslutsomhed kan ingen klare presset fra en post-kristen kultur. Ligesom Daniel bør vi henvise til vores minoritetsrettigheder. Hvis det nu engang er sådan, at de andre minoriteter har deres rettigheder og friheder, hvorfor skulle vi kristne så ikke også have det? "Gud lod Daniel finde velvilje og barmhjertighed hos hofchefen."

Selv om Guds forsyn lå bag det hele, opnåede Daniel nok ikke velviljen ved at være stejl og stædig, men snarere ved at være ydmyg og ved at vise oprigtig respekt.

Den rigtige form for fleksibilitet

Daniel var fleksibel, når blot han ikke behøvede at for-

nægte sin egen tro. Straks i bogens begyndelse fortælles om navneforandringen, som Daniel uden at mukke accepterede. "Daniel gav han navnet Beltshassar, Hananja navnet Shadrak, Mishaël navnet Meshak og Azarja navnet Abed-Nego."

Mændenes flotte, betydningsfulde jødiske navne (Daniel = Gud er min dommer, Mishaël = Hvem er som Gud?) blev udskiftet med elendige navne på afguder. Daniel og hans venner gik med til det, åbenbart fordi de tænkte, at et navn ikke gør en mand ringere. Det kan godt være, denne navneforandring pirrede lidt ved mændenes samvittighed, men i Bibelen var der ingen steder forbud imod det, og det var jo det afgørende.

Derimod havde Gud i Bibelen nedlagt forbud mod

at spise visse fødevarer. Forbuddet var rettet mod den tids jøder. Men Gud har nu med sit ord gjort borgerne i den nye pagt fri af dette forbud. Men her lå baggrunden for, at Daniel ikke var rede til at gå på kompromis med spisevanerne.

Læren her er klar: Hvis Guds ord lader noget stå åbent, kan vi frit handle inden for rammerne af sund fornuft.

Vi kan uden samvittighedskvaler gøre alt muligt, som Bibelen eller et deraf tydeligt afledt princip ikke forbyder. Vi behøver ikke være alt for fintfølelse med hensyn til vores egne religiøse vaner og skikke. Hvis derimod Bibelen forbyder et eller andet, skal man ikke gå på kompromis, selv om det føles aldrig så fornuftigt, nødvendigt eller naturligt.

LEDER ▶

Når og hvor Gud vil

DER ER BRUG for nye kræfter mange steder i LM. Det gælder særligt de steder, hvor aldersgennemsnittet er højt, og hvor der sidder få mennesker på missionshusbænkene. Der skal ikke meget fantasi til at regne ud, at der er missionshuslukninger i LM's nære fremtid. Lykkeligvis kan Gud, der kan opvække "børn til Abraham af stenene" (Luk 3,8), også skabe kirkevækst, dér hvor den menneskelige fantasi ikke slår til.

MEN VI SKAL passe på, vi ikke kommer til at stille de store udfordringer på de små steder op som en kritik af de større steder. Det er en misforstået omsorg. Det handler nemlig ikke først og fremmest om, hvor store nogle LM-forsamlinger er, og hvor små nogle andre LM-forsamlinger er. Det handler om discipelskab og missionsglød. Det handler om villighed til at leve som Kristi tjener, dér hvor man er sat. Det være sig i en større eller mindre by.

Derfor er der også først og fremmest grund til glæde over, at der er unge i LM, der ikke som det første kigger på geografi, men har et ønske om at være en del af et omsorgsfuldt fællesskab med en sund og sand forkyndelse. En stor del af de 58 unge LM'ere, der har besvaret spørgeskemaet, som er omtalt på side 6, efterspørger at være et sted, hvor de kan få mulighed for at sprede Guds ord. Endnu flere kan se sig selv som en del af en menighedsplantning. Det vidner om en villighed til at tjene Gud.

FOR TIL SYVENDE og sidst er missionsarbejdet jo Guds arbejde. Vi er som kristenhed ikke kaldet til særlige områder. Vi er kaldet til at gøre alle folkeslag til hans disciple, uanset om vi bor i København, Hobro, Skærbæk, Raa, Lobbæk eller et sjette sted. Derfor er det, hvor hårdt det end kan lyde, heller ikke afgørende, om et LM-sted må lukke, fordi befolkningsudviklingen betyder, at der ikke kommer nye familier til området, eller fordi Gud ikke velsigner det pågældende sted med nye troende. Det afgørende er ikke antallet og resultaterne, men om vi er tro mod Guds kald, dér hvor vi er.

Det betyder ikke, at Gud ikke kan kalde enkeltpersoner til en konkret geografisk placering, eller at LM ikke kan tænke strategisk og lægge planer for menighedsplantning. Succeskriteriet må dog aldrig blive, at der holdes liv i små menigheder, og da slet ikke på bekostning af de større. Succeskriteriet er først og fremst, at LM er en bevægelse, der kalder den enkelte til at være Jesu discipel i tillid til Gud og hans ord. Så må Gud give vækst når og hvor, han vil.

Nicklas Lautrup-Meiner
ansv. redaktør

FIND MERE ONLINE ►

Mad til fattige i Phnom Penh

Et større beløb fra en anonym giver har gjort det muligt at hjælpe cambodjanske familier i nød, blandt andet ud fra organisationen Flame, hvor missionær Jesper Hansen arbejder.

[dlm.dk/nyt](#)

Stor glæde over donationer

Børn og voksne på Huruma Center i Tanzania glæder sig over nye madrasser, tøj og skoleuniformer. Ikke mindst er der glæde over, at ingen mennesker kom til skade i branden.

[dlm.dk/nyt](#)

Fest på gravpladsen

30/10/2021 | MERETE OG ROAR STEFFENSEN, MISSIONÆRER I PERU

I Peru fejrer man Alle Dødes Dag dagen efter Allehelgen. Det er en dag med fest på gravpladserne rundt om i landet. Klik på billedet i blogindlægget, og se en lille video om Alle Dødes Dag i Peru med oplæsning af et lille uddrag af Roars bog *Kald det kærlighed ...*

[dlm.dk/blog](#)

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

Michael R. Nørgaard rejste til Mexico på praktikophold. Han fik både kone, børn og Jesus med hjem

.....5.....

Andreas Peters-Lehm er nyt medlem af L.S. Han har et særligt syn for, hvor vigtigt arbej-
de blandt børn er.

.....3.....

Anders Landkildehus er ansat til at etablere en mentorordning for nye og kommende præ-
dikanter i København

.....4.....

FOTO: PEXELS

TEMA

At vælge små fællesskaber;

I det lille fællesskab kommer man hinanden mere ved, mener frimenighedspræst. En undersøgelse viser, at forkyndelse og fællesskab er vigtigere end geografi for nogle unge. To familier fortæller, hvordan de trives i et lille fællesskab

.....6-8.....

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

19 | 12. NOVEMBER 2021

ÅRGANG 121

► Det handler om prioriteringerne i hverdagen. Hvad må fylde? Og får det, som jeg ønsker skal fylde, lov til at fylde?

Johnny Lindgreen

.....2.....